

paa Smør, som ikke var dansk. Det er altsaa en retslig Auerkendelse, som vi utvivlsomt vilde kunne opnaa fra engelsk Side.

Bing: Jeg fik jo ikke det Svar, som jeg ønskede, fra det ærede Medlem. Jeg spurgte udtrykkelig, om der fra den danske Regeringskonsulent, den Mand, der særlig er sat til at værne det danske Smørs Stilling i England, er fremkommet Ytringer om, at han ønskede et saadant Mærke. Jeg har ogsaa en Gang imellem læst "The grocer", men jeg skal ikke nægte, at jeg har mere faaet Indtrykket af, at hvad de engelske Købmænd have imod, er den københavnske Smørnotering, og at det andet er snarere nogle Rugler, de skyde ud; det er den københavnske Smørnotering, som de ville til Livs og som de rette deres Angreb paa. Disse Angreb i "The grocer" gaa ikke saa overordentlig langt tilbage. Jeg synes ikke, at det er længe siden, de overhovedet begyndte. Jeg tror, som bemærket, at hvad man vil til Livs og vil angribe, er den danske Smørnotering og det andet er kun noget, de bruge for at komme den til Livs. Men, som sagt, efter hvilken Maalestok dette er Tilfældet, det tør jeg ingenlunde sige noget bestemt om. Det, at man finder tilstrækkelig Anledning til at følge den Vej, som Regeringen er gaaet, er jo noget ganske andet end, at der skal være tilstrækkelig Anledning til at gøre noget, som er enestaaende her for vort Land. Jeg er imidlertid ganske enig i, at der er tilstrækkelig Anledning til, at vi saa en Lov, der sætter os i Klasse med andre Lande og for vort Bedkommende gennemfører Bestemmelser, som man allerede i andre Lande har gennemført. Men jeg mener, at for at gennemføre Bestemmelser af den Art, som de ærede Forslagsstillere have bragt frem her — og jeg er ikke principiel Modstander af saadanne — maa der foreligge meget vægtige Anker fra England. Det er ikke tilstrækkeligt, at der staar nogle Artikler i "The grocer", det kan have andre Grunde. Jeg spørger derfor atter: Have de Herrer Grund til at tro, at Regeringens Konsulent, hvis Pligt det er at varetage de danske Interesser, ønsker en Lov i denne Retning.

Lüttichau: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at knytte til den Diskussion, der er ført, og navnlig til enkelte Momenter, der ere fremkomne nu i Slutningen af Diskussionen. Jeg tror nemlig at kunne sige, at den danske Konsulent i England, som der har været Spørgsmaal om, bestemt har udtalt, at der

ikke forelaa tilstrækkelige Grunde til at ønske Indførelsen af noget dansk Fællesmærke eller dansk Nationalmærke. Men naar det ærede Medlem fra Bælum (Bing) troede, at man i England mest havde sin Opmærksomhed henvendt paa Misforholdene ved den danske Notering, saa maa det maaske være mig til-ladt i Smørhandelens Interesse i Almindelighed at udtale, at de Bestræbelser, der have været oppe i England for at kuldaste den danske Notering eller modificere den danske Smørnotering eller for at skaffe Indgang for engelske Priser, opgivne direkte fra England, ere et tilbagelagt Stadium. Det er til Held for os som danske Smørproducenter nu jaaledes, at man foreløbig i England er tilfreds ogsaa paa dette Omraade med Hensyn til Noteringen. Jeg vil ikke gaa ind paa Detailler og skal blot berøre, at der har fra Manchester været en stærk Bevægelse oppe, men selv der er man i Djebkløbet rolig. Jeg kunde godt give nærmere Oplysninger; men jeg skal ikke trætte det høje Ting med det. Jeg tror, man i det hele taget skal være lidt varsom med at lægge alt for megen Vægt paa, hvad der fremkommer i engelske Handels- og Tidsskrifter. Det er godt, at man følger med og lægger nøje Mærke til, hvad der sker og udtales om vort Marked; men man kan ogsaa gaa for vidt med at tillægge enhver Udtalelse alt for stor Vægt. Det er kun denne almindelige Reservation, jeg vilde tillade mig at fremkomme med. Jeg kunde endnu blot tilføje, at jeg tror, man i England vedtager en Mangfoldighed af Regler paa Handelens Omraade, ofte tilskyndende meget skarpe, de tidligere Forhold stærpende Retninger, men at man er lige saa tilbøjelig til paa dette store Verdensmarked, hvor Forholdene vokse saa hyppigt og stærkt, at gaa bort fra disse Regler, idet man faktisk ikke overholder, hvad man ganske nylig har vedtaget. Den kunde godt anføres som et Eksempel paa Sandheden af den Paastand, at man nu ikke længere forlanger med samme Kraft som før Produktionsstedet opgivet paa afstillige Varer — jeg vil f. Eks. nævne Smør.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. S. Larsen): Jeg foreslaar Sagen henvisst til et Udvalg paa 11 Medlemmer.